

Op zichzelf is met deze feiten: in Londen twee tableaux naar „de Zegepraalende Vecht”, in Rotterdam een tegelontwerp dat zich tot de Londensche tableaux verhoudt als te zijn uitgevoerd op een schaal 1 : 2, nog volstrekt geen bewijs geleverd, dat de Londensche tableaux in Rotterdam zouden zijn gemaakt. Immers in verschillende tegelfabrieken in verschillende steden kunnen de vele afbeeldingen uit het Vechtprentenboek zijn gebruikt. Maar er zijn nadere bewijzen.

Ik moet daarvoor verwijzen naar het Rotterdamsche Jaarboekje van 1921, waarin Dr. Wiersum een en ander medeelt uit den inventaris van de verkoop van de fabriek „de Bloempot” te Rotterdam in 1843 en neem daaruit over de namen van eenige der tegeltableaux die bij den verkoop in den boedel aanwezig zijn en met name worden opgesomd. Het zijn: „Hoogevecht, Middelzigt aan de Vecht, Oudenhoeck, „Nieuwenhoeck, *Otterspoor*, Hof van Keulen, Ganzenhof, „Reygersberg, Harteveld, Starrenschans, Groenevecht, „Vechtwijk, het huis Nyrooden, de plaats Boendermaken, „Koningsbergen, Vredenoord, Zijdebalen en Oudenhof”¹⁾.

Negentien tegeltableaux naar buitens aan de Vecht worden dus genoemd en daaronder *Otterspoor*, waarvan het ontwerp is bewaard gebleven. Ook dit zou nog geen voldoende bewijsgrond zijn om de Londensche tableaux aan deze fabriek toe te schrijven, maar uit den inventaris blijkt bovendien dat de opgesomde tableaux, die ook in blauw op wit zijn uitgevoerd, alle 8×10 tegels groot zijn, de dubbele maten van de voorbeeldteekening van *Otterspoor*, maar precies de maten der beide tegeltableaux in Londen. We zullen deze derhalve vrij zeker kunnen beschouwen als werk uit de Rotterdamsche tegelbakkerij „de Bloempot”, die in den jare 1843 al naar elders waren verkocht en dus toen niet meer in den boedel werden aangetroffen²⁾.

sonen ten voeten uit staan afgebeeld. De teekening is 66×47 c.M. groot. 1) Van deze 19 Vechtgezichten zijn er 13 uit de Zegepraalende Vecht. Van de anderen is het ons niet gelukt, zelfs niet met de welwillende hulp van den Utrechtschen archivaris Dr. Heeringa vast te stellen, naar welke voorbeelden zij waren gemaakt. Ja zelfs is over deze buitenplaatsen niets te vinden. 2) Einde 1864 zijn ze door aankoop in het Victoria and Albertmuseum gekomen. Vriendelijke mededeeling van den beheerder der afdeeling, den heer B. Rackham.